

De Europæiske Fællesskabers

Tidende

Bilag

OMDELT 3 MAR. 1977

Nr. 210

December 1976

Dansk udgave

Forhandlinger i Europa-Parlamentet

Sessionen 1976-1977

Fuldstændigt referat af møderne
fra den 13. til den 17. december 1976

Europacentret, Luxembourg

Indhold

Mødet mandag den 13. december 1976	1
Genoptagelse af sessionen, s. 2 — Mindeord, s. 2 — Jordskælvet i Tyrkiet, s. 3 — Nye medlemmer og prøvelse af mandater, s. 4 — Lykønskning, s. 4 — Modtagelse af forslaget til almindeligt budget for 1977, s. 4 — Modtagne dokumenter, s. 4 — Tekster til aftaler sendt af Rådet, s. 6 — Bemyndigelse til at udarbejde betænkninger, s. 7 — Indgivelse af et mistillidsvotum, s. 7 — Arbejdsplan, s. 10 — Begrænsning af taletiden, s. 18 — Fristen for at stille ændringsforslag, s. 18 — Talerliste for budgetforhandlingen, s. 18 — Fremsættelse af et forslag til beslutning, s. 19 — Forordninger om mælkesektoren, s. 19 — Dagsorden for næste møde, s. 55.	
Mødet tirsdag den 14. december 1976	56
Godkendelse af protokollen, s. 58 — Forslag om mistillidsvotum, s. 58 — Meddelelse fra Kommissionen om, hvad der er foretaget på grundlag af Parlamentets udtalelser, s. 59 — Afgørelse om uopsættelig forhandling om et forslag til beslutning, s. 60 — Ændring af forretningsordenen, s. 60 — Finansforordning, s. 66 — EKSF-afgiftssatsen og EKSFs aktionsbudget for 1977, s. 72 — Godkendelse for regnskabsårene 1972, 1973 og 1974, s. 74 — Ændringsbudget nr. 3 for 1976, s. 76 — Forordning om et gaffeltarifsystem for godstransport ad landevej, s. 77 — Spørgetid, s. 77 — Fremsættelse af et forslag til beslutning, s. 92 — Fællesskabernes almindelige budget for 1977, s. 93 — Forslag om mistillidsvotum (forhandling), s. 116 — Fremsættelse af et forslag til beslutning, s. 136 — Dagsorden for næste møde, s. 134 — Bilag: Spørgsmål, der ikke har kunnet besvares i spørgetiden, besvaret skriftligt, s. 135.	
Mødet onsdag den 15. December 1976	137
Godkendelse af protokollen, s. 139 — Afgørelse om uopsættelig forhandling om et forslag til beslutning, s. 139 — Spørgetid, s. 139 — Det grønne pund, s. 143 — Finanssektoren, s. 153 — Ændring af dagsordenen, s. 153 — Samhandelen med Japan, s. 155 — Kommissionens virksomhed i dens mandatperiode, s. 171 — Det europæiske Råds møde i Haag, s. 187 — Afgørelse om uopsættelig forhandling om et forslag til beslutning, s. 207 — Modtagne dokumenter, s. 207 — Udvalgenes sammensætning, s. 207 — Forbindelserne til Comecon, — Miljøprogrammet, s. 214 — Dagsorden for næste møde s. 224 — Bilag, s. 224.	

(Fortsættelse næste side)

Thomson, medlem af Kommissionen. — (en.) Jeg ville blot på Kommissionens vegne tilslutte mig ordføreren, hr. Delmottes kloge og indsigtfulde ord. Formålet med ændringsforslaget er ganske at hjælpe dem i deres fælles sag, der er interesseret i regionaludvikling, men jeg må sige til fru Kellett-Bowman, at ordføreren har ret, og at man ved at give det udseende af, at der er en fond nu, der udløber, og at der er nogen tvivl om, hvorvidt der kommer en fond til næste år, måske på en farlig og helt unødvendig måde giver sig skæbnen i vold.

Formanden. — Fru Kellett-Bowman har ordet.

Elaine Kellett-Bowman. — (en.) Jeg trækker ændringsforslaget tilbage, hr. formand.

Formanden. — Ændringsforslaget er taget tilbage.

Jeg sætter punkt 28 under afstemning.

Punkt 28 er vedtaget.

Jeg sætter forslaget til beslutning som helhed under afstemning.

Forslaget til beslutning er vedtaget ¹⁾

14. Mundtlig forespørgsel med forhandling: Beslaglæggelse af EF-virksomhed i Ghana

Formanden. — Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel med forhandling (dok. 451/76) af Kofoed for den liberale og demokratiske gruppe til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber om beslaglæggelse af EF-virksomhed i Ghana.

Forespørgslen har følgende ordlyd:

Den 3. november 1976 blev den danske virksomhed T. Briscoe i Ghana, der er et datterselskab af det danske multinationale firma Østasiatisk Kompagni (ØK), beslaglagt af de ghanesiske myndigheder. Dette skridt blev foretaget uden nogen form for varsel, og der synes ikke at foreligge grunde, endstige juridisk hjemmel, for et sådant indgreb over for den pågældende virksomhed.

Ghana deltager i den såkaldte Lomé-konvention mellem lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det europæiske økonomiske Fællesskab og er således part i et industrielt og økonomisk samarbejde med EF. Det forekommer ikke mindst på denne baggrund forbløffende, at Ghana har beslaglagt en EF-virksomhed på en måde, der forekommer ikke at være i overensstemmelse med de formålsparagraffer i Lomé-konventionen, der handler om det industrielle samarbejde mellem AVS-landene og EØF.

I denne anledning bedes Kommissionen for De europæiske Fællesskaber besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke oplysninger kan Kommissionen meddele Europa-Parlamentet om denne sag?
2. Vil Kommissionen tage skridt til at hindre, at tilsvarende aktioner gentages sig i Ghana eller i andre AVS-lande?

Hr. Cheysson har ordet.

Cheysson, medlem af Kommissionen. — (fr.) Det er korrekt, at en virksomhed, der ikke er en EF-virksomhed, men et datterselskab af et firma i en af medlemsstaterne, er stødt på vanskeligheder i Ghana i de seneste måneder. Jeg vil gerne allerførst præcisere, at dette er et spørgsmål, i hvilket Fællesskabet og navnlig Kommissionen ingen direkte juridisk kompetence har, da Lomé-konventionen efter anmodning fra de ni medlemslande har udeladt enhver henvisning til private investeringer. Det er imidlertid ubestrideligt, at ånden i Lomé-konventionen, der stimulerer samarbejdet mellem AVS-landene og de europæiske lande og viljen til at lette det industrielle samarbejde, hvis succes fuldt ud afhænger af, at de private og offentlige virksomheder har held med, hvad de er villige til at gøre, ikke kan lade os ligegyldige over for en udvikling i et land, der er medlem af Lomé-konventionen, når denne udvikling har en ubestridelig psykologisk virkning i en del af Europa.

Derfor har Kommissionen anset det for muligt og nødvendigt at meddele myndighederne i dette AVS-land, at den ser med bekymring på en sådan udvikling. Den har gjort det i forbindelse med den regelmæssige kontakt, vi har med landets regering, og specielt i forbindelse med et officielt besøg, som jeg selv aflagde i Ghanas hovedstad for blot nogle uger siden.

Vi understregede, at det forekom os beklageligt, at der kunne opstå tvivl om den behandling, der tilkommer et europæisk firma, og at vi i alle tilfælde håbede, at ingen mennesker under nogen omstændigheder ville blive berørt af disse vanskeligheder.

Jeg er siden blevet orienteret om, at der blev indledt forhandlinger mellem regeringen i det europæiske land, hvor dette firma har sit sæde, og den pågældende AVS-regering. Jeg finder ikke, at der bør siges eller gøres noget, som kan komplicere disse forhandlinger. Jeg må i øvrigt gentage, at Kommissionen ikke har nogen kompetence til formelt at indtræde i sagen.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at det danske datterselskab har været over 50 år i Ghana, hvilket har givet forholdet mellem selskabet og det pågældende land en vis samhørighed, som bevirker, at vi altid vil have svært ved helt at skaffe os kendskab til forholdet mellem de to parter.

Jeg mener ikke, at Kommissionen kan gå længere i denne sag end at understrege vor generelle interesse i, at virksomhederne behandles normalt i de lande, som er vore partnere.

Det forslag til beslutning, der er fremsat af hr. Kofoed og hans gruppe, vedrører et helt andet emne end forespørgslen. Heri bemærkes nemlig, at vi ikke på nuværende tidspunkt har de praktiske midler til at iværksætte det industrielle samarbejde, nærmere betegnet til at lette etableringen af vore virksomheder, af europæiske virksomheder, i de lande, der er vore partnere.

¹⁾ EFT C 6 of 10. 1. 1977.

Cheysson

Jeg er her uden nogen form for tilbageholdenhed i stand til at sige, at Kommissionen fuldt ud deler gruppens opfattelse og vil se med glæde på, at denne beslutning vedtages. Jeg er ikke sikker på, at udvalget for industrielt samarbejde vil være det mest effektive organ, men der kan ikke være nogen tvivl om, at problemet bør behandles dér. Navnlig må regeringerne i Fællesskabets medlemslande gøres opmærksomme på, at vi ikke ved den planlagte genoptagelse af forhandlingerne med vore partnere i Lomé-konventionen atter vil finde os selv i samme overraskende situation som sidst, hvor de europæiske regeringer selv krævede, disse emner ikke blev behandlet i konventionen.

UNDER FORSÆDE AF GIOVANNI BERSANI

Næstformand

Formanden. — Hr. Kofoed har ordet.

Kofoed. — Hr. formand, jeg vil gerne takke hr. Cheysson for hans svar. Jeg er i særdeleshed glad for, at hr. Cheysson sagde, at det er uomtvisteligt, at det er ånden i Lomé-konventionen, der ikke er blevet overholdt i dette tilfælde. Jeg er glad for at få fastslået, at Kommissionen ikke har nogen kompetence til sanktioner af den omtalte slags.

Men grunden til, at jeg har rejst dette spørgsmål i Europa-Parlamentet, er, at denne Lomé-konvention er ny, og alle her i Parlamentet har været vældig begejstret for, at det er lykkedes at lave den. Derfor er det også indlysende, at Ghana i hvert fald har overtrådt den i artiklerne 26-39, hvor der netop opfordres til industrielt samarbejde — for hvis man skal have industrielt samarbejde, må det hvile på et mindstemål af gensidig tillid. Jeg skal ikke her sætte mig til dom over, hvem der har ret eller uret i denne sag; det synes jeg ikke er Parlamentets opgave. Parlamentets opgave er at se på, om de formål, der ligger bag en sådan konvention, nogenlunde bliver tilgodeset, dvs. at de hensigter, Parlamentet har haft med at lave denne Lomé-konvention, også begynder at virke. Det kan ikke have sin rigtighed, at en konvention ikke kommer til at virke efter hensigten, som var, at man gav præference til disse lande, mod at industrilandene på deres side ydede en indsats for at få en udvikling i gang i de andre lande.

Jeg håber, at denne forespørgsel i hvert fald kan give de tre AVS-lande den opfattelse, at konventionens ånd er gensidighed: håndsrækning fra EF-landene til at hjælpe visse AVS-lande, men til gengæld en vis forsikning om, at hvis man investerer og tager en risiko, må man også have garanti for, at ens virksomhed ikke bliver besat af maskingeværbevæbnede folk og på den måde får lagt hindringer i vejen for sit virke.

Formanden. — Hr. Vernaschi har ordet for den kristelig-demokratiske gruppe.

Vernaschi. — *(it.)* Hr. formand, hvad angår den forespørgsel, der er blevet stillet, må vi sige, at skønt vi er fuldstændig klar over, at der kan ligge gode grunde bag den, mener vi dog ikke at råde over tilstrækkeligt klare elementer til at kunne udtale en bedømmelse af dette specifikke emne. Den kristelig-demokratiske gruppe er derimod helt på linje med indholdet af resolutionsforslaget og udtaler sin fulde tilslutning også med hensyn til den erklæring, som hr. Cheysson har fremsat, og som vi fuldt ud deler.

Vor gruppe vil derfor stemme for resolutionsforslaget, idet vi dog betragter den som adskilt fra forespørgslen tekst, thi hvad den angår, måtte vi råde over helt anderledes præcise elementer for at kunne udtale en dom.

Formanden. — Hr. Knud Nielsen har ordet for den socialistiske gruppe.

Knud Nielsen. — Jeg er ganske enig i hr. Cheyssons bemærkning om, at man ikke her bør sige noget, der kan skade de igangværende forhandlinger mellem den danske og ghanesiske regering.

Selv om jeg stort set er enig i de synspunkter, der ligger bag forespørgslen, og de synspunkter, hr. Kofoed her har givet udtryk for, så synes jeg dog, at der er grund til at trække et enkelt væsentlig punkt frem. Man må nemlig være opmærksom på, at det beklagelige, der her er sket i Ghana, er noget meget sjældent, ja, noget enkeltstående. Det ville derfor være meget uheldigt, om man benyttede dette eksempel til at løfte pegefingeren og ligesom moralisere over for samtlige AVS-lande, som ikke har gjort sig skyldige i tilsvarende handlinger. Det vil ikke kunne virke befordrende for det gode samarbejde mellem EF og AVS-landene. Min gruppe, den socialistiske gruppe, er jo på ingen måde ukritisk over for de multinationale virksomheders optræden i en lang række tilfælde, og skal der være balance i tingene, så bør vi også i en sammenhæng som denne understrege betydningen af, at disse selskaber overholder de forpligtelser af enhver art, som de har i udviklingslandene.

Formanden. — Hr. Spicer har ordet for den europæiske konservative gruppe.

Spicer. — *(en.)* Hr. formand, må jeg også gøre forsamlingen opmærksom på det forslag til beslutning, der er fremsat i mit navn og på min gruppes vegne. Jeg er kommissionsmedlemmet meget taknemmelig for den venlighed, hvormed han har modtaget forslaget, og for den støtte, han har givet det.

Jeg er tilfældigvis ordfører om en speciel betænkning i udvalget for eksterne økonomiske forbindelser, der medfører, at vi skal træffe de mennesker, der særligt har at gøre med oversøiske investeringer. Jeg er sikker på, at der ikke er nogen i denne forsamling, der ikke er enig i, at et af aspekterne i Lomé-konventionen,

Spicer

som vi alle ønsker at fremme, er private virksomheders investering i de oversøiske lande. Det er af vital interesse, ikke kun for Fællesskabet, men i lige så høj grad for dem, der modtager den private investering i den anden ende. Det er på denne baggrund, at alle disse mennesker, når de har udtalt sig over for vores udvalg, har sagt til os, at de ønsker at investere i tredje-lande, men må have en eller anden form for sikkerhed for deres investeringer. I dette specielle tilfælde — jeg ønsker ikke at opholde mig for længe med det — har vi en virksomhed i Ghana, der er genstand for en undersøgelse.

Nu har jeg absolut ingen indvendinger imod, at en virksomhed undersøges. Jeg har overhovedet ingen indvending, forudsat at undersøgelsen er i overensstemmelse med det, vi har sagt i vort forslag til beslutning, nemlig at der garanteres dem retsikkerhed i overensstemmelse med de internationale retsprincipper med hensyn til deres investeringer. Det er med henblik på dette særlige punkt om de internationale retsprincipper, vi har fremsat vort beslutningsforslag.

Må jeg lige påpege et par ting. Denne virksomhed er blevet undersøgt i tre forskellige etaper. Først af handelsministeren i Ghana, dernæst af justitsministeren og for det tredje af et særskilt udvalg, kaldet Appia-udvalget. I intet tilfælde er der blevet forelagt en rapport, som virksomheden virkelig kan støtte sig til og sige: •Nu, da vi ved, hvad vi anklages for, kan vi skride til handling. Denne virksomhed skred faktisk til handling gennem retten i Accra og sikrede sig en kendelse til gunst for sig, hvorefter ethvert udlæg eller anden handling fra regeringens side skulle stilles i bero. — Det ville være forkert at sige, at kendelsen blev tilsidesat, men som et resultat af denne handling blev dommeren fjernet fra sagen, og en anden dommer blev udnævnt.

Det er noget, vi ikke kan forstå. Vi ved, at forholdene er anderledes, når vi arbejder i andre lande. Vi accepterer det måske fuldt ud, men jeg tror, det er imod, hvad vi vil kalde internationale retsprincipper. Derefter blev virksomheden overtaget af hæren. Jeg har absolut intet imod nationalisering, hvis det er i et udviklingslands interesse. Det er én ting. Men ekspropriation er noget helt andet, det ødelægger tilliden hos de mennesker, der skal investere. Det er på denne særlige baggrund, at vi har fremsat vores forslag til beslutning. Jeg forstår fuldt ud og sympatiserer med kommissionsmedlemmets meget vanskelige stilling i denne sag. Jeg er klar over, at han ikke har nogen juridiske beføjelser, og jeg vil minsandten håbe, at vi nu vil rette en himmelråbende udeladelse i vore aftaler med andre lande under Lomé-konventionen, således at vi i det mindste kan spille nogen rolle, således at vi kan optræde som ærlig mægler i en sag som denne. At lade private virksomheder fuldstændig uden for vores ansvarsområde forekommer mig at være helt absurd og noget, som aldrig burde have fundet sted. Der må ske

en hurtig indsats her, og til syvende og sidst ønsker vi alle i denne forsamling, er jeg sikker på, at der ikke kun *bør ske* retfærdighed, men at man *bør sørge* for, at der *sker* retfærdighed. Det er hele det grundlag, hvorpå vi har fremsat dette forslag til beslutning. Vi håber, det vil finde forsamlingens støtte.

Formanden. — Hr. Nyborg har ordet for de europæiske fremskridtsdemokraters gruppe.

Nyborg. — Jeg skal forsøge at udtrykke mig kort. Den konfiskation, der er sket af virksomheden Briscoe i Ghana, må betragtes som værende sket efter en helt uhørt fremgangsmåde fra de ghanesiske myndigheders side.

Når man ser på baggrunden for konfiskationen, kan det oplyses, som også hr. Spicer sagde, at det omtalte firma har været undersøgt adskillige gange af administrationen i Ghana, og i intet af disse tilfælde har man ønsket at offentliggøre resultaterne, men derimod får man det indtryk, at enhver undersøgelse er faldet ud til fordel for firmaet, hvilket har resulteret i drastiske skridt, idet man blandt andet har fjernet justitsministeren. Endelig er man da skredet til denne konfiskation ud fra teser om, at man fra Briscoe's side har haft ulovlige fortjenester ved salg af biler. Sådanne påstande er nedlagt uden dokumentation, og man fremfører ligeledes, at firmaet skulle have snydt det ghanesiske forsvarsministerium, den ghanesiske nationalbank og den katolske kirke i Accra ved at beregne sig en bruttofortjeneste på mellem 15 og 24 % af salgsprisen. En sådan fortjeneste må da betragtes som acceptabel efter international handelpraksis, og det må yderligere bemærkes, at Bank of Ghana har ført en streng kontrol med firmaets aktiviteter uden at finde nogen grund til påtale. I dag er det er dansk selskab, i morgen er det måske et andet selskab i Fællesskabet, som det går ud over, og her har den implicerede part ikke fået oplysninger om de tilgrundliggende rapporter, og dermed hvilke bestemmelser i ghanesisk lov man mener, at selskabet har overtrådt.

Vi må helt erkende, at Kommissionen ikke har nogen juridisk myndighed til at gribe ind i det foreliggende tilfælde, men man har vel en diplomatisk mulighed for at gøre noget, at gøre forestillinger og fortælle, at man mener, at det støder an mod ånden i Lomé-konventionen. Det drejer sig her om principper, som berører alle fællesskabslandene og alle de associerede lande, og vi håber, at Kommissionen vil vide at håndtere situationen på forstandig, effektiv og fast måde.

Formanden. — Hr. Normanton har ordet.

Normanton. — (en.) Jeg vil gerne give to helt konkrete bemærkninger. For det første føler jeg, at vi er nået langt i aften ved at rejse en principsag og det er en principsag og ikke en detailsag. Må jeg udtrykke håbet, om, at Kommissionen og Parlamentet vil gøre det helt klart i sine fremtidige aftaler på internationalt

Normanton

plan om handelsaftaler mellem Fællesskabet og tredjelande for det første, at vi som Fællesskab og Europa-Parlament ikke skelner mellem private og statsvirksomheder. Og må jeg for det andet anmode Kommissionen om i sådanne aftaler at medtage og nedfælde bestemmelser, der omhandler uoverensstemmelser af denne art, inklusive en overenkomst mellem begge parter, og hvis der skulle opstå sådanne uoverensstemmelser — at forelægge dem for et retligt organ, som man er blevet enige om på forhånd inden uoverensstemmelsen.

Formanden. — Hr. Knud Nielsen har ordet.

Knud Nielsen. — Hr. formand, grunden til, at jeg beder om ordet igen, er, at vi nu har fået forelagt et forslag til beslutning fra den konservative gruppe.

Jeg har allerede understreget, at det er et meget ømtåleligt emne, og jeg kommer først til at bede formanden konstatere, inden han sætter denne beslutning under afstemning om der er quorum eller ej. Hvis der skulle være et quorum, når den kommer under afstemning, må jeg på min gruppes vegne anbefale at stemme imod. Grunden til det er, at vi ikke har haft mulighed for overhovedet at forhandle den internt, og desuden er der de to ting, jeg fremførte i mit første indlæg, nemlig at man her generaliserer ud fra et enkelt eksempel, og derudover er der den manglende balance mellem selskabernes rettigheder og selskabernes forpligtelser. Så som sagt, hvis der er quorum, og det kommer til afstemning, vil jeg anmode om, at man stemmer imod.

Formanden. — Hr. Sandri har ordet.

Sandri. — (it.) Hr. formand, jeg vil ikke komme nærmere ind på det spørgsmål, der har givet anledning til dette forslag, et spørgsmål som vi for resten fik fært af under det europæiske Parlaments delegationsrejse til Ghana for nylig. Men hvad angår beslutningen som sådan, vil jeg bede Dem, hr. formand, om at sætte den under afstemning punkt for punkt. For det første punkts vedkommende kan henstillingen til Kommissionen utvivlsomt betragtes som noget positivt, idet den rejser et generelt spørgsmål af stor betydning. Jeg deler imidlertid det forbehold, som min kollega for lidt siden udtrykte med hensyn til dette samme punkt. Hvortfor vil man direkte forbinde en i sig selv positiv anmodning med et omstridt og negativt eksempel? Virkningen kunne blive den modsatte af den tilsluttede, fordi vi ville risikere, at vor anmodning til AVS-landene kunne forekomme dem tvetydig og suspekt.

For øvrigt vil jeg henlede mine kollegers opmærksomhed på det tredje led i præamblet, hvor der tales om at garantere den juridiske sikkerhed i overensstemmelse med de principper i naturretten, som skal beskytte sådanne investeringer. Nu skal jeg ikke give bolden op til en retsfilosofisk diskussion, men jeg vil gerne

spørge mine kolleger, om de kan præcisere, hvad det er for principper i naturretten, eftersom de ikke synes mig at fremgå af nogen tekst i international ret.

Jeg beder Dem derfor, hr. formand, om, hvis min kollegas anmodning ikke bliver efterkommet, at lade dette dokument komme til afstemning punkt for punkt, så at vi kan stemme for den positive del, som vi billiger, men derimod udtrykke vort forbehold over for præamblets andet led som forekommer os at ville kunne forringe betydningen af selve dokumentet.

Formanden. — Hr. Jakobsen har ordet.

Jakobsen. — Hr. formand, jeg er meget taknemmelig for, at de britiske medlemmer af den europæiske konservative gruppe gik så stærkt ind i denne diskussion, for man kan få en ubehagelig fornemmelse af, at en af grundene til, at man netop har vendt sig mod dette selskab, er, at det er et selskab fra et lille land; dér kan man nemmere slippe igennem.

Jeg er helt enig når kommissionsmedlemmet siger, at det ikke er selve sagen, det drejer sig om, men principperne i den, og derfor ville jeg være meget taknemmelig, hvis hr. Cheysson ville gå ind på det, som hr. Normanton nævnte som sidste punkt. Vi kan, som den kommunistiske taler sagde, selvfølgelig ikke opstille nogen naturret; men i betragtning af den fælles interesse, som disse lande og vi har i, at private virksomheder investerer må det være rimeligt på forhånd at få opstillet noget, som altså ikke er naturret og ikke folkeret, men noget der gælder som en simpel aftale om, at hvis der er tvivl om, hvorvidt nogen har begået eller ikke begået en handling, må der i sådanne tilfælde gælde en procedure, der er åben og kan kontrolleres af nogen udefra, kontrolleres i fællesskab. Jeg ved, at der ikke er nogen i den europæiske konservative gruppe, der har ønsket at føre propaganda mod Ghana, mindst af alt imod at Ghanas regering optræder som den, der nationaliserer og fører sin egen politik — det må de om. Men skal man fremme private investeringer, må private selskaber have sikkerhed for, at de bliver behandlet nogenlunde efter de offentlige retsprincipper, som gælder alment, og er det ikke sikret i landet i forvejen, så må det sikres gennem en aftale, som vi kan være med til at formidle. Jeg ville sætte megen pris på, at det blev resultatet. Hvis vi så tager alt, hvad der måtte ligne propaganda og anti — et eller andet, ud af det kan vi måske få et resultat. Det ville jeg sætte megen pris på.

Formanden. — Med hensyn til at fastslå antallet af tilstedeværende, som hr. Knud Nielsen har anmodet om, skal jeg gøre opmærksom på, at i henhold til artikel 33, stk. 3, i forretningsordenen skal en sådan anmodning fremsættes af mindst ti delegerede.

Hr. Knud Nielsen har ordet.

Knud Nielsen. — Jeg tager forslaget tilbage, hr. formand.

Formanden. — Hr. Spicer har ordet.

Spicer. — *(en.)* Hr. formand, jeg ønsker ikke at opholde forsamlingen længere. Jeg ønsker kun som svar på de bemærkninger, der blev fremsat om retssikkerhed i overensstemmelse med de internationale retsprincipper, at sige at jeg faktisk drøftede denne sag med den meget respekterede formand for retsudvalget, sir Derek Walker-Smith, og det var hans forslag, at det skulle medtages. Jeg ville have troet — på den måde som vi alle i forsamlingen mener at opfatte demokrati — at dette ville blive forstået på den rette måde.

Jeg er endnu en gang taknemmelig for, at kommissionsmedlemmet viste, at han bestemt forstod det, selv om andre ikke gjorde det.

Formanden. — Hr. Vernaschi har ordet.

Vernaschi. — *(it.)* Hr. formand, før vi går over til afstemningen om beslutningsforslaget, vil jeg gerne spørge dem, der har fremsat den, om de ikke — efter at have hørt, hvad forskellige kolleger her i Parlamentet har sagt om ikke at sammenknytte et specifikt tilfælde og artikel 35 i konventionen — kan gå med til at udelade det andet led i præamblet, og om de ikke, hvad det tredje led angår, kunne forelægge os en tekst, som er læselig eller forståelig, idet jeg ligesom for resten flere af mine kolleger er enig med hr. Sandri i de bemærkninger, han gjorde. Dette for at vi kan godkende beslutningen. Ellers må også vi bede om en afstemning punkt for punkt, således at vi kan stemme ja til det fundamentale punkt og afholde os fra at stemme om den del af beslutningsforslaget, som ikke synes os at være til gavn for forståelsen af problemet.

Formanden. — Hr. Nyborg har ordet.

Nyborg. — Hr. formand, jeg er taknemmelig for, at hr. Spicer har fremsat dette forslag. Men i punkt 3 er der, i hvert fald i den danske oversættelse, noget, som er vanskeligt at definere. Der står nemlig til allersidst »de naturretlige principper«, og dér ville det være mere korrekt på dansk at sige »de internationale retlige principper«.

Formanden. — Hr. Cheysson har ordet.

Cheysson, medlem af Kommissionen. — *(fr.)* Dette er et meget delikat og betydningsfuldt spørgsmål, fordi der står vigtige interesser på spil, fordi det er et aktuelt emne, men også — det må vi ikke glemme — fordi de suveræne rettigheder står på spil for en stat, som vi er knyttede til ved traktat. Derfor er jeg, navnlig på baggrund af at forhandlingerne senere offentliggøres, nødt til at gøre noget, som jeg ikke normalt ville gøre, nemlig citere tre taleres indlæg for at understrege min uenighed med visse af deres udtalelser.

Hr. Kofod udtalte, at Lomé-konventionen ikke var overholdt, og han sagde, at konventionens bestemmelser var blevet overtrådt. Jeg må derfor endnu en gang

slå fast, at der ikke i Lomé-konventionen er nogen bestemmelser om garanti eller sikkerhed for investeringer. Det er derfor umuligt at sige, at en af konventionens bestemmelser er blevet overtrådt.

Det er derimod korrekt, som jeg sagde for lidt siden, at det industrielle samarbejde, som Lomé-konventionen skal stimulere, ikke lettes, snarere tværtimod, ved vanskeligheder af den art, som den pågældende virksomhed er stødt på.

Hr. Nyborg anmodede Kommissionen om at gøre noget. Jeg er bange for, at jeg ikke helt har forstået det. Jeg er selv rejst til Ghana for at tale med republikkens præsident om denne sag. Jeg kunne godt lide at vide, hvad mere man kunne forestille sig, at vi kunne gøre. Jeg ventede ikke på denne forhandling her i Parlamentet, før jeg skred ind. Bebrejdelsen af Kommissionen kommer derfor fuldstændig bag på mig. Siden marts 1976, i de sidste 8 måneder, har vi haft en række samtaler med de ghanesiske myndigheder. Det gjorde jeg rede for i mit indlæg for lidt siden.

For det tredje udtalte hr. Normanton og derefter hr. Jakobsen, at det ville være ønskeligt, om vore fremtidige konventioner indeholdt bestemmelser, som gjorde det muligt for os at indføre et voldgiftssystem, en slags domstolssystem, i tilfælde af konflikter. Som jeg sagde for lidt siden, foreslog Kommissionen medlemsstaternes regeringer dette under forhandlingerne om Lomé-konventionen. Det var vort forslag i Kommissionens oplæg. De ni regeringer erklærede enstemmigt — også den danske regering — at investeringsproblemet var et rent bilateralt anliggende, som absolut ikke hørte hjemme på fællesskabsplan. Så kan det ikke nytte noget at bebrejde os: Skyd på Deres egne regeringer!

Hvis Deres regeringer nu har forstået, at der faktisk kan være en vis interesse i at have drøftelser både på bilateralt plan og som led i samarbejdet mellem Fællesskabet og dets lande, vedrørende spørgsmål om samarbejde af denne art, der kan bringe os særdeles langt, idet dette samarbejde bør indebære en gensidig forpligtelse, så vil jeg se med største glæde på, om vi næste gang — og det er derfor, jeg omtalte de kommende forhandlinger — kunne komme noget længere på dette område.

Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at gå videre i drøftelsen af denne specielle sag. De beskrivelser, som vi har fået forelagt her, er sikkert korrekte, men de er kun én af siderne ved denne sag. Der er andre sider, kan jeg sige Dem ganske rent ud. Det er f.eks. ikke korrekt, at virksomheden ikke har haft mulighed for at tage til genmæle over for den behandling, den har været ude for. Den har haft utallige muligheder, gennem utallige såvel ghanesiske som europæiske jurister. Det er derimod korrekt, at alle konklusionerne om denne sag endnu ikke er blevet offentliggjort; det bliver de i en hvidbog, men den er endnu ikke offentliggjort. Der er sket beklagelige ting, det har jeg tidligere

Cheysson

sagt, og det kan jeg bekræfte; men de beklagelige ting er ikke kun sket på den ene side.

Lad mig endnu en gang sige, at når en virksomhed har været etableret i 50 år i et land, før dets uafhængighed, efter dets uafhængighed og under mange forskellige regimer, er det klart, at denne virksomhed til en vis grad knyttes til de lokale realiteter, som, tro mig, ikke alle er så enkle at beskrive, som det er sket i denne sag.

Vi kan ikke afsige dommen, det er ikke vor opgave, og vi har ikke tilstrækkelige oplysninger til at afsige den.

Jeg må stærkt advare mod denne tendens, når det drejer sig om et land, der hidtil siden sin uafhængighed har opført sig på fuldstændig rimelig måde over for alle handels- og industrivirksomheder.

Der har allerede tidligere været drøftelser af denne art med andre handelsvirksomheder: en lignende debat med et andet stort skandinavisk firma sluttede med et kompromis. Dette skete ikke i det foreliggende tilfælde. Der er sket nationaliseringer, og jeg takker flere talere for at have nævnt, at enhver stat i verden har ret til at nationalisere. Disse nationaliseringer har berørt et stort antal virksomheder, navnlig inden for minedriften. Debatterne herom synes at have ført til rimelige vilkår, for jeg har ikke konstateret nogen tvister mellem Ghanas regering og de ret talrige virksomheder, som har været ude for en nationalisering.

Endelig må jeg konstatere, at der fortsat er god udvikling i de private investeringer i dette land, navnlig fra den anden side af Atlanten, og til tider fra selskaber af samme størrelse som ØK der har stor erfaring fra landene i den tredje verden, og som altså må være af den opfattelse, at de i Ghana har rimelige garantier.

Jeg vil med andre ord på ingen måde undervurdere, at denne sag er noget særligt. Jeg siger blot, at vi ikke råder over samtlige oplysninger i denne sag, og at det ikke er op til os at dømme. Jeg mener ikke, at jeg kan gå med til at acceptere en samlet fordømmelse af behandlingen af virksomheder i Ghana uden at gøre opmærksom på, at der endnu i dag er mange forhold, der taler i modsat retning.

Jeg synes, at det forslag til beslutning, der er fremsat af hr. Spicer og hans gruppe, er interessant, idet det efter min opfattelse stimulerer vore regeringer til at gå videre i deres overvejelser om betingelserne for det industrielle samarbejde. Blandt disse betingelser finder vi uden tvivl stabiliteten for disse virksomheder: stabilitet i deres etablering og i deres investeringsbestræbelser, en stabilitet der er en følge af et vist organiseret sikkerhedssystem, som også — og her er jeg helt enig med hr. Knud Nielsen — må være en følge af deres integration i udviklingsplanerne, dvs. den respekt som virksomhederne har for disse landes ambitioner, beslutninger og politik.

Derfor går Kommissionen ind for vedtagelsen af denne beslutning, idet den understreger, at det ikke-ju-

ridiske udtryk »naturet« i dens øjne omfatter disse forskellige aspekter. Nogle har tilknytning til virksomhedernes interesser, andre til de — også legitime — pågældende landes interesser.

Formanden. — Hr. Kofoed har ordet.

Kofoed. — Hr. formand, jeg vil gerne takke hr. Cheysson endnu en gang for den udmærkede redegørelse og bare gøre den bemærkning, at vi måske har misforstået hinanden. Jeg sagde nemlig ikke, at konventionen var overtrådt, men jeg gav hr. Cheysson ret i, at det var ånden i konventionen, de havde overtrådt. Det var i hvert fald ikke i konventionens ånd at beslaglægge virksomheder på den facon, det er foregået.

Ellers kan jeg tilslutte mig det, hr. Cheysson har sagt. Jeg beklager også, at det er de nationale regeringer, der skal forhandle med den lokale regering. Jeg havde hellere set, at det havde ligget under Kommissionens ansvar, så at Kommissionen havde kunnet gribe ind i disse sager. Men den erfaring, vi nu drager, kan måske føre til ændringer senere hen. Jeg kan også på min gruppes vegne give tilslutning til det forslag til beslutning som er stillet af de konservative, med den samme bemærkning, at på dansk lyder det nu bedre at kalde det internationale retsprincipper fremfor at tale om naturretlige principper. Det forstår man ikke i Skandinavien.

Formanden. — Ved forhandlingens afslutning har Spicer for den europæiske konservative gruppe fremsat et forslag til beslutning med anmodning om øjeblikkelig afstemning i overensstemmelse med artikel 47, stk. 4, i forretningsordenen (dok. 494/76).

Jeg skal indhente Parlamentets stilling til anmodningen om øjeblikkelig afstemning.

Da udfaldet af afstemningen ved håndsoprækning er tvivlsomt, stemmes der ved, at medlemmerne rejser sig.

Øjeblikkelig afstemning er vedtaget.

Vi går over til behandling af forslaget til beslutning.

Jeg gør opmærksom på, at kun indlæg om stemmeafgivelsen er tilladt.

Hr. Sandri har bedt om delt afstemning om teksten. Må jeg spørge, hvordan den delte afstemning skal foregå?

Sandri. — *(it.)* Sådan at alle tekstens dele kommer til særskilt afstemning.

Formanden. — Hr. Spinelli har ordet.

Spinelli. — *(it.)* Hr. formand, der er ti medlemmer til stede, som i henhold til forretningsordenen kan kræve beslutningsdygtigheden konstateret.

Formanden. — Jeg gør opmærksom på, at hr. Knud Niensens forslag herom er taget tilbage.

Spinelli. — *(it.)* Kan jeg ikke genfremsætte det?

(Uro)

Formanden. — Det giver forretningsordenen Dem mulighed for. Hr. Lückner har ordet.

Lückner. — *(ty.)* Hr. formand, De har sikkert ret i fortolkningen af vor forretningsorden. Men ved siden af forretningsordenen er der en uskreven lov for Parlamentet, og det forbavser mig meget, at hr. Spinelli, efter at han tidligere som medlem af Kommissionen har holdt sig til forsamlingens regler og sædvaner, nu som medlem af Parlamentet mener ikke mere at skulle holde sig til dem. Jeg må erindre om, hr. formand, at det en anden gang er sket, at en anden gruppe her i forsamlingen har sat spørgsmålstegn ved arbejdsgangen her i huset ved at fremsætte et lignende forslag.

Forslaget blev dengang kritiseret meget af den socialistiske gruppe, og man sagde, at hvis der blev gjort brug af det her i forsamlingen, kunne vi ikke træffe afgørelse om andet end budgettet herefterdags, for kun da er der et beslutningsdygtigt antal til stede. Siden er det ikke mere sket her i salen, at en gruppe har påberåbt sig denne regel i forretningsordenen for i praksis at lamme forsamlingens arbejde. Jeg vil derfor bede om, at vi også i dette tilfælde her i forsamlingen følger traditionen i dag.

Jeg takker hr. Knud Nielsen, fordi han har trukket sit forslag tilbage. Det er en god skik, at vi kan vedtage de tekster, der her forelægges. Også i dette tilfælde bør vi holde os til husets skik.

(Tilråb: Til forretningsordenen!)

Formanden. — Hvem er de ti kolleger, der vil støtte anmodningen om, at beslutningsdygtigheden konstateres?

Spicer. — *(en.)* Til forretningsordenen, hr. formand! Jeg har stedse ...

Formanden. — Jeg konstaterer, at de kolleger, der har rejst sig og tilkendegivet, at de i henhold til forretningsordenen ønsker beslutningsdygtigheden konstateret, er ti i tal. Da vi ikke er beslutningsdygtige, udsætter jeg derfor afstemningen om dette forslag til beslutning til i morgen.

(Kraftig protest)

Hr. Spicer har ordet.

Spicer. — *(en.)* Hr. formand, jeg protesterer på det kraftigste mod den behandling, jeg har fået i aften. Helt ærligt bad jeg Dem om ordet til forretningsordenen. De havde påbegyndt afstemningsproceduren, og De sagde, at De kun ville give ordet til folk for indlæg om stemmeafgivelsen. Min udlægning er — og jeg håber, at De enten vil bekræfte eller forkaste den, jeg accepterer Deres afgørelse fuldt ud — at efter vedtagelse af øjeblikkelig afstemning er kun indlæg om

stemmeafgivelsen tilladt. Dette omfatter ikke anmodning om konstatering af beslutningsdygtigheden, og det forekommer mig at være skandaløst, at de personer, der tidligere trak deres anmodning tilbage — De gav dem lejlighed til at gøre det — kan træde ind her når som helst og ødelægge det hele. Det er absolut nonsens, hr. formand, jeg beklager det dybt. Hvis De siger, at jeg har fuldstændig uret, godtager jeg Deres afgørelse. Men det forekommer mig at være en parodi af den måde, et parlament skal arbejde på, hvis denne fremgangsmåde kan accepteres.

Formanden. — Jeg er meget ked af det, hr. Spicer, men jeg kan absolut ikke acceptere den fortolkning.

Jeg skal bekræfte, at afstemningen om dette forslag til beslutning er sat på dagsordenen for mødet i morgen.

15. Mundtlig forespørgsel med forhandling: Situationen for håndværket

Formanden. — Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel med forhandling (dok. 386/76) af Cousté for de europæiske fremskridtsdemokraters gruppe til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber om situationen for håndværket.

Forespørgslen har følgende ordlyd:

Håndværkets vitale interesser varetages for øjeblikket ikke i tilstrækkelig grad som følge af fællesskabsprioritet i den samlede økonomiske politik.

Agter Kommissionen under disse omstændigheder at foreslå foranstaltninger af strukturel, skattemæssig og social karakter, der skal sikre håndværket det nødvendige grundlag for dets harmoniske udvikling inden for Fællesskabets medlemsstater?

Hr. Memmel har ordet til forretningsordenen.

Memmel. — *(ty.)* Hr. formand, når det før blev konstateret, at forsamlingen ikke er beslutningsdygtig, skal vi så ikke hellere gå hjem, for så er vi jo heller ikke beslutningsdygtige på dette punkt? I øvrigt havde det været tilrådeligt, at man, da de ti kolleger ønskede beslutningsdygtigheden konstateret, havde sat sirenen i gang for at tilkalde kollegerne. Men nu er det for sent, nu er forsamlingen ikke beslutningsdygtig.

Formanden. — I henhold til artikel 33, stk. 1, i forretningsordenen, er Parlamentet altid i stand til at forhandle om en sag.

Da vi nu har afklaret situationen omkring afstemningen om forslaget til beslutning under sidste dagsordenspunkt, kan vi fortsætte vort arbejde.

Hr. Cousté har ordet for at begrunde forespørgslen.

Cousté. — *(fr.)* Den 11. maj 1976 drøftede vi på mit initiativ og med støtte fra hr. Schwörer og en række grupper og ordførere for grupperne her i Parlamentet problemet om de små og mellemstore virksomheder. I dag beskæftiger vi os på grund af en mundtlig fore-

Formanden

(EØF) nr. 3330/74 for så vidt angår benævnelsen af visse kemiske produkter henhørende under pos. 29.16 A VIII i den fælles toldtarif (dok. 422/76).

- forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 97/69 om de nødvendige foranstaltninger for ensartet anvendelse af den fælles toldtarifs nomenklatur (dok. 423/76).

4. Bemyndigelse til at udarbejde betænkninger

Formanden. — I overensstemmelse med artikel 38 i forretningsordenen har jeg bemyndiget udvalget for eksterne økonomiske forbindelser til at udarbejde betænkning om den nuværende situation med hensyn til de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EØF og Portugal.

Medvirkende rådgivende udvalg: landbrugsudvalget.

5. Afgørelse om uopsættelig forhandling: Fiskeriordningen

Formanden. — Jeg skal på indeværende tidspunkt anmode Parlamentet om at træffe afgørelse om uopsættelig forhandling om det af den socialistiske gruppe fremsatte forslag til beslutning om den fælles fiskeriordning (dok. 495/76).

Hr. Liogier har ordet.

Liogier. — (fr.) Hr. formand, kære kolleger, det er blevet sagt, at den vigtige forhandling om fiskeriordningen skulle finde sted på den bedste dag i næste mødeperiode, dvs. om onsdagen. Der er altså ikke nogen som helst gyldig grund til at tale derom her til morgen, i øvrigt da flertallet af vore kolleger, og især franskmændene, ikke er til stede.

Desuden er dagsordenen endnu meget belastet, og det vil være vanskeligt at behandle alle punkterne på tre timer. Ordførerne, som jeg er iblandt, har truffet deres forholdsregler for afrejsen, alt efter rækkefølgen, og det kan man ikke lave om på. Under disse omstændigheder tror jeg, at man må udsætte dette forslag. Hvis uopsættelig forhandling alligevel bliver vedtaget til trods for dette, betyder det uden videre, at forhandlingen finder sted ved mødets slutning.

Formanden. — Hr. Hughes har ordet.

Hughes. — (en.) Hr. formand, jeg tror, der er god grund til, at Parlamentet bør behandle denne sag i dag, da Rådet holder møde på mandag for at nå til en løsning på den midlertidige ordning. Jeg troede ikke, at fredag ikke var arbejdsdag i Parlamentet. Jeg beklager dybt, at mange af mine kolleger ikke kan være til stede, men jeg kan ikke se nogen grund til, at denne forhandling ikke skulle finde sted her til morgen. Jeg vil anmode om, og jeg håber, at — hvis den finder sted — alle vore kolleger vil udvise en vis selvdisciplin, og jeg vil gerne anmode om, hvis vi vedtager uopsættelig forhandling, at denne forhandling prioriteres

højere end de andre punkter i dag, og at den straks finder sted.

Formanden. — Jeg sætter anmodningen om uopsættelig forhandling under afstemning.

Uopsættelig forhandling er vedtaget.

Vi må nu fastsætte, hvornår denne forhandling skal finde sted. Sir Peter har ordet.

Sir Peter Kirk. — (en.) Hr. formand, da vi nu har vedtaget at tage forhandlingen, tror jeg, at det mest fornuftige er at tage den med det samme, så at medlemmerne kan udtale sig før mødet i Rådet. Jeg vil dog foreslå en meget lille ændring, som jeg imidlertid håber, at hr. Hughes er enig i; nemlig at vi først tager afstemningen om Ghana-beslutningen. Salen er temmelig fuld. Det er kun en afstemning. Der er ikke nogen forhandling i forbindelse dermed, og så kan vi fortsætte med fiskeridebatten.

Formanden. — Hr. Klepsch har ordet.

Klepsch. — (ty.) Hr. formand, jeg stemte før imod uopsættelig forhandling, fordi Parlamentet jo for kort tid siden har beskæftiget sig indgående med spørgsmålet under en lang debat. Vi har en omfangsrig dagsorden for os, og jeg forstod også før, at hr. Liogier sagde således: Hvis Parlamentet vedtager uopsættelig forhandling, så bør dette forslag til beslutning i det mindste behandles som sidste punkt på dagsordenen. Ellers er der fare for, at en stor del af dagsordenen ikke kan afvikles i dag. Jeg må derfor modsætte mig, at dette punkt, efter at uopsættelig forhandling er vedtaget, prioriteres højest på dagsordenen. Vi har forhandlingen om Kofoed-betænkningen i januar; hvorfor der så skal finde en debat sted nu, har jeg svært ved at forstå, men når den ønskes af et flertal i Parlamentet, skal den i det mindste først finde sted, når dagsordenen er afviklet, og vi foreslår derfor at sætte den på ved slutningen af dagsordenen.

Formanden. — Jeg sætter sir Peters forslag, om at vi behandler dette punkt efter forslaget til beslutning om beslaglæggelse af EF-virksomhed i Ghana, under afstemning.

Det er vedtaget.

6. Beslaglæggelse af EF-virksomhed i Ghana

Formanden. — Næste punkt på dagsordenen er afstemning om forslaget til beslutning (dok. 494/76) fremsat af Spicer for den europæiske konservative gruppe for at afslutte vor forhandling fra i går om den mundtlige forespørgsel om beslaglæggelse af EF-virksomhed i Ghana.

Hr. Espersen har ordet for et indlæg til stemmeafgivelsen.

Espersen. — Den socialistiske gruppe deler den opfattelse, som ligger bag hr. Kofoeds forespørgsel. Vi deler

Espersen

den bekymring, som der er givet udtryk for i den beslutning, som er fremsat fra konservativ side.

Vi mener ikke, at vi kan foretage en endelig bedømmelse af det, de ghanesiske myndigheder har foretaget, men vi mener at kunne konstatere, at man i hvert fald ikke har givet det danske selskab en rimelig og fair behandling. Derfor er der grund til, at Parlamentet giver udtryk for den opfattelse, at et industrielt samarbejde forudsætter tillid mellem alle parter.

Når vi ikke kan stemme for den beslutning, der er forelagt, så skyldes det to faktorer. For det første har man taget Ghana-eksemplet som udgangspunkt for det, der i hvert fald kan ligne en generel advarsel til alle AVS-lande. En beslutning, der havde vedrørt Ghana alene, kunne vi have været enige i. Men at tage en forkert optræden af ét land som en anledning til den advarsel over for alle AVS-lande mener vi, er uheldigt, for de fortjener ikke at blive behandlet på den måde. Den anden grund til vore betænkeligheder er, at beslutningen forekommer at mangle noget i balance. Der tales alene om de multinationale selskaber og private investeringers krav på retssikkerhed, f.eks. i tilfælde af nationalisering, men der siges intet om disse selskabers pligter over for det land, hvori de opererer, og sådanne pligter består i høj grad efter den socialistiske gruppes opfattelse. Derfor ville vi have foretrukket, at Parlamentets forskellige grupper blot havde givet udtryk for deres opfattelse, og jeg vil tro, at den ensidigt ville være gået i retning af, at det, der er sket, er forkert, men som beslutningen nu er udformet, er vi nødt til at anbefale, at man stemmer imod.

Formanden. — Hr. Sandri har ordet til forretningsordenen.

Sandri. — *(it.)* I overensstemmelse med anmodningen, der blev fremsat i går aftes, anmoder vi om særskilt afstemning om denne tekst. Vi har hidtil erklæret, hr. formand, at vi ikke kan acceptere begrundelserne i denne beslutning, mens vi er rede til at stemme for opfordringen til Kommissionen, for at man i udvalget for industriel udvikling fortsætter med at udarbejde konkrete foranstaltninger til anvendelse af artikel 38 i konventionen.

Vi anmoder derfor den gruppe, der har fremsat dette forslag til beslutning, om at ændre begrundelserne, der ikke forekommer os at være velafbalancerede og egnede til på positiv måde at støtte punkt 1 og 2 i selve beslutningen. Hvis der bliver foretaget disse ændringer, kan vi stemme for beslutningen, ellers vil vi stemme mod begrundelserne og kun stemme for punkt 1 og 2.

Formanden. — Hr. Kofoed har ordet for et indlæg til stemmeafgivelsen.

Kofoed. — Hr. formand, jeg kan helt tilslutte mig første del af hr. Ole Espersens stemmeforklaring, men jeg kommer til den modsatte konklusion. Hvis jeg går ud fra hr. Espersens stemmeforklaring, så må jeg anbefale,

at man stemmer for det af den konservative gruppe fremsatte forslag til beslutning.

Formanden. — Der er fra gruppen af kommunister og beslægtede fremsat anmodning om særskilt afstemning.

Jeg sætter første led af præambelet under afstemning. Første led er vedtaget.

Jeg sætter andet led af præambelet under afstemning. Andet led er vedtaget.

Jeg sætter tredje led af præambelet under afstemning. Tredje led er vedtaget.

Jeg sætter punkt 1 under afstemning.

Punkt 1 er vedtaget.

Jeg sætter punkt 2 under afstemning.

Punkt 2 er vedtaget.

Jeg sætter forslaget til beslutning som helhed under afstemning.

Forslaget til beslutning er vedtaget ¹⁾.

Hr. Spicer har ordet til forretningsordenen.

Spicer. — *(en.)* Jeg vil gerne vide, om De sammen med formanden kan undersøge, hvilken drejning denne debat tog i går aftes, og om De så kunne oplyse om, hvad der skete, og de resultater, der eventuelt ville være fremkommet angående dette Parlamentets arbejde? Jeg tror, at der er mange her på begge sider, der er enige i, at hvis vi skal acceptere den procedure, der blev anvendt i går aftes i forbindelse med afstemningen, så kan vi lige så godt pakke sammen og gå hjem. Vi bør aldrig have afstemning i en lignende situation igen. Jeg håber, at De kan drøfte dette med formanden og med tjenestemændene i Parlamentet og komme med et passende svar.

Formanden. — Jeg skal forelægge Deres udtalelse for præsidiets, hr. Spicer.

7. Ændring af dagsordenen

Formanden. — Hr. Guerlin har ordet til forretningsordenen.

Guerlin. — *(fr.)* Hr. formand, da hr. Lagorce af tvungne grunde var nødsaget til at vende tilbage til Frankrig, skal jeg anmode om, at hans mundtlige forespørgsel om Fællesskabets vandforsyningspolitik udsættes til den kommende mødeperiode.

Formanden. — Der er stillet forslag om at udsætte til næste mødeperiode mundtlig forespørgsel af Lagorce til Kommissionen om Fællesskabets vandforsyningspolitik (dok. 330/76). Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

¹⁾ EFT C 6 af 10. 1. 1977.